

Tak dla maseczek
Tak dla powrotu do domu
Nie dla powrotu do Polski
Tak dla przekraczania granic
Tak dla uczucia tęsknoty
Tak dla ryzyka i niewiedzy
Tak dla słuchania melodyjki w sekretariacie ambasady polskiej w Berlinie
Tak dla przesuwającego się widoku za oknem
Tak dla przemierzania łądów drogą łądową
Tak dla linearnej narracji trakcji kolejowych
Tak dla siedzenia w podróży, które przypomina siedzenie w domu
Nie dla protekcyjnych konduktorów
Tak dla spotkanych przyjaciół przed, po, w trakcie
Tak dla dobrożyczenia od wszystkich bliskich, wspaniałych i queerowych istot
Tak dla Teresy
Tak dla Mamy i Taty
Tak dla telefonu do Babci z dworca w Berlinie w nocy
Tak dla tymczasowej wieczności bezczasu
Tak dla ruchu w bezruchu
Nie dla gotowanych jajek w prowincji
Tak dla gotowanych jajek w prowincji, żeby nie zmarnowały się w samotnej lodówce
Tak dla myślenia o pustych przestrzeniach zostawionych samych sobie
Tak dla zrównoważonych projekcji radości z powrotu

COVID-19 TRAVEL MANIFESTO | April 2020

Yes for face masks
Yes for return home
No for return to Poland
Yes for crossing borders
Yes for the feeling of longing
Yes for risks and unknown
Yes for listening to the melody at the secretary of the Polish embassy in Berlin
Yes for the sliding view outside the window
Yes for traversing land
Yes for the linear narrative of railways
Yes for sitting in a journey that resembles sitting at home
No for patronizing conductors
Yes for friends met before, after, during
Yes for all the well-wishing by the loved, wonderful and queer beings
Yes for Teresa
Yes for Mom and Dad
Yes for Grandma's phone call at Berlin station at night
Yes for temporary eternity
Yes for motion in stillness
No for hard-boiled eggs for packed lunch
Yes for hard-boiled eggs for packed lunch, so that they do not waste in the lonely fridge
Yes for thinking about empty spaces left alone
Yes for sustainable projection of joy of the return

Ruchome Teksty to gazeta choreograficzna ukazująca się co miesiąc.

Ruchome Teksty są oddolną inicjatywą wynikającą z potrzeby platformy dla głosu artystów praktyków choreografii. Idea ta powstała w wyniku dyskusji, spotkań, rozmów przy kawie, wizyt studyjnych. Pragnąc wzmocnić i upowszechnić głos choreografii narodził się pomysł gazety.

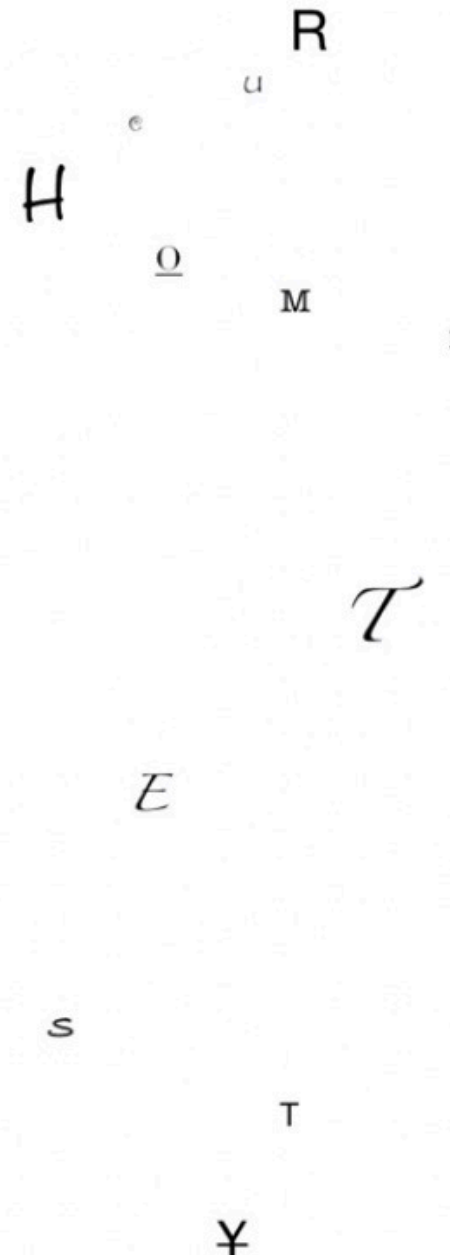
Format gazety Ruchome Teksty jest celowo skromny, co umożliwia dostępność, zmniejsza koszty oraz ułatwia realizację comiesięcznego publikowania kolejnych numerów. Dzięki temu zachowuje świeżość i adekwatność do rzeczywistości. Jego celem jest upowszechnianie myśli, idei oraz złożoności choreografii jako dziedziny sztuki. Każdy numer jest publikowany w formacie pdf. dzięki czemu łatwo wydrukować egzemplarz na jednej kartce A4.

Co miesiąc nowy numer publikowany jest na Forum Tańca, również zapraszam do śledzenia gazety na Instagram.com/Ruchome_Teksty

Każdy tekst w gazecie publikowany jest w oryginalnym języku w jakim powstał. Intencjonalnie oferując artystom wolność wyboru, okazało się że język polski miesza się z językiem angielskim w praktyce. Podkreśla to też jak mocno praktycy tej dziedziny sztuki w Polsce są związani/ są częścią europejskiej choreografii.

Publikowane prace to słowa, wiersze, notatki, testowe choreografie artystów. Jeśli jesteś zainteresowana/ ny załączeniem swojego głosu w Ruchomych Tekstach, wyślij prywatną wiadomość na Forum Tańca lub na e-mail: aleksandra.centrum@gmail.com z propozycją udziału w Ruchomych Tekstach.

Ruchome Teksty działają bez budżetu, dlatego każde wsparcie jest ogromną wartością. Pierwszy numer dostępny w pdf. będzie zbierał środki na <https://zrzutka.pl/kc2hrd> zebrane fundusze zostaną równo rozdzielone na opublikowanych w nim artystów.

Makijaż. Co to robi
Balet stopniowo odbiera twarzy mocy, lokując ją w technice. Np. Bolero z Plisiecką i potem Jorge Donn, potem Sylvie Guillem.
Przejście do „ról charakterystycznych” w balecie w pewnym wieku (oparte bardzo na ekspresji twarzy)
Zdjęcia tańca versus twarz w ruchu.
Twarz/podmiot „neutralność”
The face-the border between vision and body.
The one seeing and what is seen
Memory. Fantasy. The unconscious. Passions. Threads and entanglements
The face and seeing
The perspective of the performer. What he/she sees.
The experience of performance. How does that produce “a face”
Płeć w twarzy.
Indywidualizm a obraz twarzy
Twarze mężczyzn a historia
Mężczyźni mieli myśl na twarzy, kobiety emocje lub seks
Taniec a fotografia, taniec dla fotografii. Jak implikowana jest uwaga
What can a face do?
“the horror of the inside”
Mirror neurons
RODO
Taboo of intention in dance
Skoro odczyt emocji u innych odbywa się przez współodczuwanie to dlaczego czasem źle odbieramy czyjeś emocje?
Neuroaesthetics
Art reception via mirror neurons (we sense what the object and subject of the artwork does)
Acting as experiencing
Public/private
Jak myślimy o twarzy to przychodzą nam na myśl miny (to pewnie przez postrzeganie twarzy przez pryzmat fotografii) nie przepływ energii, impulsów itd. Przez całą tkanę
Fotografia to nie poznanie, wręcz przeciwnie, a jednak obiecuje poznanie
Czy taniec istnieje po to żeby się znaleźć na fotografii
Fotografia tańca ma większą wartość jak na niej jest twarz
Voyeryzm
Surveillance
Narracja w battlekach streetowych. Clowning
ORLAN
Autonomia różnych części twarzy na wzór różnych części ciała w tańcu
Oscar Munoz
(face archive)
Twarz jest tekstem i ciałem
The face as archive versus motor neurons
The grotesque Alice Walker. Opór feministyczny
Twarze lalek
Styk przedmiotu I twarzy. Wkładanie przedmiotów do twarzy innego
Mierzenie, badanie twarzy
Płyny wychodzące z twarzy (porno/sacrum). Łzy, pot, ślina, smarki
Połączenie wielu osób przez twarzo
Biblioteka twarzy Ekmana
Screen tests
Dismantling the face (Chuck Close). Seeing the face as bits and pieces
Gulliver's Travels (Liliputs on a huge face)
Szkoła Mistrzów (o opętaniach afrykańskich)

I dance because I would get FOMO if I didn't
I dance because I want to upstage my ego
I dance because if the butterflies can why can't I
I dance because when someone asked me to pose naked for them my body had its whole dance history written on it
I dance because it feels right to dance at 00:00, 04:04, 10:10, 13:13, 21:21, and then again at 01:01
I dance because my libido says so
I dance because you have to wait for the magic to happen
I dance because it's a gift, not a given
I dance because if you are humble and courageous, the miracle of dance will hit you hard in the face
I dance because I can fantasize about being a dominatrix and use my whip
I dance because it's way better than orgasms
I dance because I can fantasize about dancing at my wedding and giving a lap dance to my husband which I don't know I will ever have the opportunity to
I dance because I don't think I'm particularly good at it, but also I don't particularly give a shit about that
I dance because my mother thinks it's fugazi and unsustainable
I dance because it feels both like euphoria and torture and I think this masochistic combination is stimulating
I dance because it makes me emotionally unstable and I don't know what it is like to be emotionally stable
I dance because you want to be better than others, better than yourself and then you realize that this is not the way to go about it and you start all over again
I dance because it makes your ass and neck sweat thanks to which you can feel that the head and tail connection is perfectly aligned
I dance in spite of it being volatile, ephemeral, elusive, ethereal, evanescent and exactly because of it
I dance because it empowers and empowerment can be a strong political weapon and authorities don't like that
I dance because it can never go completely wrong
I dance because I have no other plans for today, tomorrow, nor the following days ahead
I dance because it feels like you can never be good enough at it, but you try and fail and try to fail better each time
I dance because it feels like putting on crown jewels
I dance because everybody thinks that the dance profession is useless and governments can't capitalize on it
I dance because it completes me
I dance because dance doesn't kill souls like diets do
I dance because dancing or not dancing is the only way to measure time

You push, I push, We push.
We push to survive.
We push from the day we are born.
We push to be born and we push to give birth.
My mother was pushing me so I will be separate from her.
To become me, an identity, an individual.
We push to create a distance.
We push to create space- space for things to appear.
We push to get closer or further away from another.
We push to create our own boundaries, lines and curves in our bodies.
To create borders, our territory.
To create new patterns.
To find solutions, build roads.
To secure ourself and to empower something.
To take care of ourselves and others.
We push to get stronger.
I push to make our dreams come true.
I push to digest.
To be over, to be under, beside someone.
We push to give and get support from another.
We push to sweat.
To overcome,
To create expectations,
To become someone else,
To be ourself,
To be with another,
To acknowledge who we are.
We push with our muscles, organs, senses, emotions, memories and sensations.
We push to be vulnerable.
To get answers, To understand.
We push to be lost and get lost.
To know where we finish and where we begin.
We push to take or give responsibility.
We push to be liked.
To say no and yes to things.
We push to risk,
to claim,
to win,
to strake,
to prove,
to meet,
to face,
to feel,
to check,
to rise,
to recover,
to stand up and speak up.

2 KROK zegnij wzduż linii

1 KROK zegnij wzduż linii